

Una passejada pel bosc

Oblit Baseiria.
Llibreria Casa Anita

Hi ha molts llibres que es perden, tenen una vida curta o s'obliden ràpidament. N'hi ha molts perquè de llibres en surten molts i és difícil trobar lloc dins la llibreria per a tots, i malauradament la seva estada és molt curta i el retorn a magatzem massa immediat. Però també és veritat que n'hi ha molts que aguanten el cop i es resisteixen a desaparèixer. S'aferren amb força al prestatge de la llibreria i s'hi queden. Els àlbums il·lustrats (ens referim als àlbums il·lustrats de ficció) són la «resistència» per excel·lència. És difícil donar-los un espai concret a la llibreria, les seves característiques els fan de mal

ordenar. Tots tenen mides diferents, massa grans, massa petits, tapes dures, tapes toves... Moltes vegades no formen part de cap col·lecció, són peces úniques i a voltes et fan ballar el cap per decidir en quina edat els pots aconsellar. De fet són anàrquics i lliures, i això costa de pair, de la mateixa manera que ens sedueix i ens meravella. Els àlbums il·lustrats són per a tothom, no tenen edat i tots hi tornem un cop i un altre. Els descobrim una primera vegada amb ulls d'infant i podem redescobrir-los un altre cop si tornem a començar la roda. Massa vegades ens trenquem el cap per intentar trobar un lloc adient

per a tots ells. Els ordenem per autor o per il·lustrador?, en fem una selecció per temes?, per edats?... Sempre és difícil decidir quina és la millor opció i això fa que a vegades vagin canviant de lleixes segons com bufa el vent. Així sembla gairebé impossible que aguantin el pas del temps i l'allau dels novins-guts, però jo us puc assegurar que molts han fet arrels als prestatges. S'han guanyat el seu lloc dins la llibreria perquè hi ha alguna cosa que els ha fet diferents i especials de tota la resta, petites meravelles que no es perden mai.

Il·lustració: Ron Brooks «Guineu» Ed. Ekaré

Il·lustració: Aoi Huber-Kono «Era Inverno» Ed. Corraini

Il·lustració: Alba García Puig «El cirerer» SD Edicions

De «meravelles» en una llibreria n'hi ha moltes i fer-ne una tria ha estat una tasca difícil. Però al final ha sortit. Us proposo una passejada —ara que ve el bon temps— per un bosc. Un paisatge pintat, imaginat i explicat per diferents veus i noms. I aquesta selecció només és una petita part del bosc, que no s'acaba mai i sempre pot reinventar-se de nou.

Seguiu-me. S'aixeca el teló, obrim la porta, creuem la frontera o senzillament obrim els ulls i les orelles amb tots els nostres sentits en alerta per començar la nostra passejada dins el bosc...

El primer pas per entrar dins el bosc és el més màgic, el que ens donarà les claus per poder imaginar tots els paisatges possibles. Com un llibre en blanc, que és el tot i el no-res, iniciem el camí per les pàgines absolutament blanques d'un llibre on hi ha una nena que s'ha perdut al bosc però no la veiem. Va tota vestida de blanc i fa tanta estona que neva, que tot l'escenari és blanc i no es veu res de res. És un llibre en blanc, però entre les seves pàgines hi ha un bosc, i dins, una mare, una àvia, una nena i un llop perduts (Cappuccetto Bianco 1). En una atmosfera igual de blanca, silenciosa i callada, i gairebé com si es tractés d'una experiència sensorial, descobrirem la vida que batega sense fer-se notar. Tot allò que hi ha de més amagat però que es fa sentir (Era inverno 2). Més endavant trobarem un nen que ha fet allò que no s'ha de fer però que sovint fem: desviar-nos del camí que havíem de seguir (Dins del bosc 3). Ara se sent sol i perdut i té molta por.

Tota una colla de personatges surten al seu encounter però els ha de deixar per continuar el seu viatge, meravellós però inquietant, i a voltes amb un deix de tristesa. Ell no ho sap, però de molt a prop el segueix tota una família que ha decidit entrar al bosc per anar a caçar un ós (Vamos a cazar un oso 4). Valents i decidits, i amb el pare com a capità, sortejaran totes les dificultats que aniran trobant: prats amb herbes molt altes, terrenys fangosos, tempestes..., tots junts, sense por i amb ganes d'arribar al final i caçar l'ós. Si obrim bé les orelles, amb ells sentirem tots els sorolls del bosc: les fulles trepitjades, el vent entre els matolls i el núvol que amenacen tempesta. Ells van a preu fet i no s'aturen, però prop de l'estany que han deixat hi ha dues granotes que

s'entesten a discutir sobre la importància de portar un pal, per a qualsevol cosa que pugui passar i per a la qual cal estar preparades (Dues granotes 5), i just a l'altra banda de la riba hi ha quatre amics fent una competició: la granota, el ratolí, el cargol i el pardal ens donen una gran lliçó sobre la vida (Que valent! 6). I a punt per capbussar-se dins l'estany trobem la família dels ànecs i en Guji Guji (Guji Guji 7), el cocodril que per accident va néixer dins una família d'ànecs però que és tan feliç amb ells que no canviarà per res del món el seu destí. Un nou aneguet lleig que no abandona els seus pel fet de ser diferent.

Si deixem l'estany i entrem dins la pineda, trobarem en Pinot (I doncs, Pinot? 8), el gran pi que vetlla per tots els éssers del bosc i els ajuda a créixer i a seguir endavant, ell és l'ànima del nostre bosc. I a sota els pins hi ha un cavaller (El cavaller Pepino 9) que ha decidit descansar sota l'ombra dels arbres per agafar forces en el seu llarg viatge per esdevenir el cavaller més noble i conquerir el cor de la princesa. Si no estigués tan cansat s'hauria adonat de la presència dels petits éssers imaginats que viuen a les arrels del bosc: els follets (Els nens del bosc 10) i d'altres éssers imaginaris que ningú no ha vist, però que vetllen i guarden el nostre bosc més fantàstic (El árbol sin fin 11). I

abans d'abandonar la pineda i allà on els arbres són els reis i costa de veure el cel i trobar el camí, hi ha els animals que s'amaguen per no ser mai descoberts, els vells solitaris, esmunyedissos i inquietants, amb ulls que miren amb infinita tristesa, com la guineu (Guineu 12) i els vells i coneguts llops de sempre (tots els llops de tots els contes).

I encara una mica amagada, per no ser mai descoberta del tot, hi ha una petita cabana de fusta, amb la porta mai tancada per poder-hi entrar i la finestra sempre oberta per sortir-ne corrents comes ajudeu-me (Rínxols d'Or 13 i 14).

Just a la sortida del bosc s'obre una gran clariana i allà ens espera un casalot tot pintat de blau (La casa blava 15) que espera amb impaciència el començament de l'estiu per tornar a sentir la fressa de les passes dels homes i dones, i els infants trepitjant el terra de fusta. I, a la part del darrere de la casa, ja ha crescut el cirerer que la Mariona va plantar l'estiu passat (El cirerer 16). Ara ja és un arbre fort i gran, i ens acosta les seves branques per oferir-nos unes dolces cireres just quan sentim la mare que crida que ja és hora de tornar (La torre de Zoe 17) i donar per acabada la nostra passejada.

Fins a la propera.

BIBLIOGRAFIA

(per no perdre detall de la passejada)

1. Munari, Bruno. *Cappuccetto Bianco*. Ed. Corraini, 2005. També està publicat dins *La Caputxeta Vermella, Verda, Groga, Blava i Blanca*. Barcanova, 2007.
2. Huber-Kono, Aoi. *Era inverno*. Ed. Corraini, 2005.
3. Browne, Anthony. *Dins del bosc*. Fondo de Cultura Económica, 2004.
4. Rosen, Michael. *Vamos a cazar un oso*. Il·lustr. Helen Oxenbury. Ekaré, 2005.
5. Wormell, Chris. *Dues granotes*. Jovenut, 2004.
6. Lorenz, Pauli. *Que valent!* Il·lustr. Kathrin Schärer. Jovenut, 2007.
7. Chen, Chih-Yuan. *Guji Guji*. Thule, 2005.
8. Simó, Rafael. *I doncs, Pinot?* Il·lustr. Judit Morales. La Galera i Cercle de Lectors, 2001.
9. Gil, Carmen. *El cavaller Pepino*. Il·lustr. Anna Castagnoli. Oqo, 2007.
10. Beskow, Elsa. *Els nens del bosc*. ING Ed., 2006.
11. Ponti, Claude. *El árbol sin fin*. Corimbo, 2006.
12. Wild, Margaret. *Guineu*. Il·lustr. Ron Brooks. Ekaré, 2005.
13. *Rínxols d'Or*. Il·lustr. Arnal Ballester. La Galera, 1993.
14. *Rínxols d'Or i els tres óssos*. Il·lustr. Gerda Muller. Corimbo, 2007.
15. Banks, Kate. *La casa blava*. Il·lustr. Georg Hallensleben. Jovenut, 2005.
16. García Puig, Alba. *El Cirerer*. Sd. Edicions, 2006.
17. Rogers, Paul i Emma. *La torre de Zoe*. Il·lustr. Robin Bell Corfield. Kókinos, 2000.

